

Època de la novel·la:

del 1935 al 1960

Michael Norboth va anar a la guerra del 1939 - segona guerra mundial - Mervyn Norboth veix al 1935 i mor al 1960 per més o menys.

Època de la novel·la:

Els anys que precedeixen la guerra del catorze i els que segueixen sense entrar en la segona guerra mundial. [Anar en compte amb els detalls que podrien ésser i no han de ser propis dels anys 39 al 45] Tota la història ha de passar abans del 39 i no esmentar la guerra d'Espanya. És a dir que tots els detalls referents a Mervyn no es tableixin cap relació amb la guerra civil ni amb la segona guerra mundial.

6 solucions

- 1) No posar títols als capítols
- 2) Trencar l'ordre dels relats alternant la aventura d'Atine amb la de Daphne i la de -Clau.
- 3) Procurar no fer massa llargs els fragments dels quals es compon la narració

Confessió

Pròleg

Confidència [El meu abisma]
confidències.

Diari d'Aline Fournier

Hi ha moments en la vida que hom

sent una necessitat imperiosa de confessió a
amb algú.

Aquesta ~~moment~~ ^{necessitat imperiosa de confessió} pot arribar a l'imprevista

durant la joventut, l'edat madura o la vellesa

~~llavors ens confessem a un sacerdot, a un
amici o a un amic.~~

~~metge o a un amic.~~ Generalment aquesta ~~al~~

~~cessitat imperiosa de confessió ens ataca en~~

un moment de feblesa física o moral. ~~lla-~~

~~avors sol ésser el metge o el confessor qui es-~~
~~i ens aconsellen, i ens aconforten, o simplement~~

~~colten, amb més o menys interès i atenció,~~

~~callen, en~~
~~seu que calgui altra cosa d'ells que un silenci~~
~~les confessions confidències. Però jo, encara que~~
~~i comprenci un esguard~~

malalta i peadora no dispo de cap metge

ni sacerdot que m'inspiri prou confiança

i he de recórrer a l'amici desconegut, a l'

amic anònim al qual imagino capaç de
comprendre la meua confessió i simpatitzar
amb mi a través del temps i de l'espai. #
primera vista ^{més simple} ~~adretar-se~~ a qualsevol
dels ^{bons} amics que us vullen. Són ^{per} intel·ligents
i d'esperit ^{per} llest per comprendre qual-
sevol ^{sentiment} ~~cas~~, qualsevol circumstància, qualsevol
acte humà per inexplicables, frassenjats i
inexplicables ^{a primera vista} que semblin. Però quan es tra-
ta d'un cas concret, d'un personatge determi-
nat, sobretot si aquest personatge es un amic
íntim sobre el qual, el mateix afecte i amistat
empenyen a voler veure'l no com realment
és sinó com cada un de nosaltres voldria que fos
assimilant-lo a la nostra pròpia imatge moral
ètica i estètica, llavors ni el compremem ni el
aprovem i el confessat i el confessor romanen

descontentis, antagonics, cada un en el seu ~~prop~~
camp, ~~solitari~~ irremissiblement solitari.

Es per evitar aquest drama que he decidit
escriure allò que necessito confessar. Triant per
confessors els possibles lectors d'aquestes ^{con}confidències
^{entre} els quals, potser, no és gens segur, alsiirs,
pocs, hauran viscut ~~dramas~~, casos semblants
i simpatitzaran amb mi; seran, un moment
germans meus de isofrencia i gaudi i de

Si, possible lector i potser accià meu des-
prés d'aquesta lectura, es tracta d'una histò-
ria d'amor o del que algúen dir-li; jo ara
ja no sé el que mereix el lluminós mot: amor
ni ^{petita}quina ^{potser} (gran) immensa diferència hi ha entre
~~l'amor~~ o allò que hom sol anomenar amor i
aqueta mena d'irresistible atracció sexual,
intel·lectual,
^{moral}, espiritual que un cop a la vida
- dos no seria resistible - us inspira
en ésser humà generalment de l'altre
 sexe però també del mateix, amb però

de les moralistes. La majoria dels ciutadans dignes
d'ésser qualificats de civilitzats, accepten la existència
d'un ^{tercer} altre sexe, no anatómicament ~~parlant~~,
ni fisiològicament parlant, sinó psicològicament
o patològicament considerat. El que no ac-
cepta ningú o quasi ningú, és que una ~~home~~
~~o~~ dona normal o tinguda per normal, s'ena-
mori d'un home anormal. i que aquest amor
sigui tan digne de respecte com ~~el~~ amor
aquell altre amor que uneix i desuneix pare-
lles, procrea, i ~~crea~~ manté i educa fills, crea
innumbrables conflictes personals i socials i també
dona satisfacció. Això obeeix a l'antiga ~~vella~~
mania de confondre l'amor amb la felicitat
o ^{més} simplement, pretendre que l'amor és el primer
pas devers aquesta felicitat ~~tan~~ problemàtica
~~o~~ tan desitjada i tan problemàtica.

Molts homes i moltes dones excessivament
normals, han jutjat el meu cas sense simpatia
No comprenen que Merry Nardbath, conegut ^{entre} ~~la~~
~~els~~ artistes i la burgesia ~~de~~
~~la~~ ~~societat~~ d'artistes a Londres, de París i de Ginebra
com un intersexual famós hagi passat tan
fort en la meua vida.

Em vaig despertar en un llit desconegut, en
una cambra desconeguda. Un home respira-
va al meu costat amb el cap damunt el
meu mateix cap. Fora senyorejava el silenci,
un silenci absolut, total, un silenci que
feia pressentir una atapeïda capa de neu de-
ment de la plateta. ^{du Grand Mezel} Les persianes de la
finestra rotaven oberts de bat a bat i ^{una escassa} ~~la~~ claror
penetrava en el habitat. Era una claror trista
glauca, una claror ~~seca~~ somorta de primer
d'any. Si, era el primer ^{de} d'any de 19³⁸~~40~~.
Jo anava recordant la vetlls: el sopar ín-
tim i soculent a casa dels meus amics ~~de~~ ^{de}
Nordbath ~~de~~ Villevielle ~~South~~ ~~la~~ ~~me~~ amb la
meua adorable Elisabeth, el seu arment
Hanes Nordberg i el seu fill ^{Merry} que ara seria
al meu costat i des d'ahir unque era
~~gran~~ ~~meu~~ ara el meu acompanyant, le sentia

respirar al meu costat. ~~jo (feguda new. com havia pogut inar me mery, jo ...)~~
dant, menjavem... beviem... Les còpsolles
formaven damunt la tauleta del living
una llei de ~~registrent~~ ^{anàrguic} companya ^{de sal}
dats desparellats. Anaven, venien d'una mà
a l'altra omplien còpes que es buidaven es,
un dir yesis. I les còpes també anaven
i venien de la taule a les mans, de les
mans a la taule. En l'ambient s'extala-
ven flaisors i es barrejaven perfums de li-
vors, olor de tabac anglès de les quatre ci-
garretes enceses i els peguets de ~~la~~ cipanets,
cette u tenia el seu, anaven i venien
~~constantment~~ ^{igualmente} de la taule a les mans de
S'ia sovint el esclafit dels llumins, es veia
les mans a la taule. En l'ambient s'extal-
lavan una flama, s'omplien de tabac aixecant
il·luminava vivament uns olors clars, un més...
plena, s'extalaven els perfums dels lliors
plena, s'omplien mentre s'hi apare... Es respirava
el paper de lliors
es barrejaven el perfum del tabac anglès.

No hi havia conversa.

~~La conversa era superficial, alegre,
Polser n. hi havia hesitat i s'havia espantat
me d'aise viva. Ho parlarem de res con-~~

~~ent. Els bacalls sovintejaven i tot d'un~~

~~Elisabet va dir: "Me'n vaig a jaure" ^{Mixafé Apaga la cigarreta} S'esta-~~

~~-caigol.
En ~~voltant~~ ~~l'entorn~~ amb prou feines començada~~

~~contra el raig del centre pole a ~~abassar~~ de buri-~~

~~lles, Hanes també, i havia aixecat. Beda-~~

~~llava en dir "Bon any nou!"~~

~~Melony seguia fumant, l'atmosfera es veia~~

~~ben enfumada, i la petita lampara elè-~~

~~trica ~~no~~ projectava un llum més aviat~~

~~ombrívol, ja ~~de~~ Eva nevava, nevava~~

~~en un silenci absolut, ja no passava~~

~~ningú pels corredors malgrat ésser una~~

~~nit tan celebrada i estorpidada~~

Arribent sopat, Merry i jo vam anar a un cafè on no anàvem mai, ¹⁰⁰ Era ^{el primer cop} ~~massa prop~~ que anàvem en aquell cafè, Es trobava més a prop de la bate i no tenia res d'equívoc. Era el cafè

tradicional decorat a la manera clàssica ¹ taules ^{de fusta} vernissades parets amb zòcol també de fusta, ^{vernissada} gran il·luminament i molta califeció, si hi estaves be' en aquell lloc, on aquell

dia i a aquella hora, hi havia pres dents, Merry era gentilíssim amb mi, ⁷⁰⁰ m. hi havia emmenat dient "hi estarem be'" ^{Comissariem} ~~hi ha~~

^{amb} el seu braç, ~~era~~ ^{al meu braç} el seu cos ben a prop del meu, i ^{era} ~~era~~ ^{revelava} em parlava de coses intransients però calida i afetuosa em procurava l'embriagadora sensació de l'amor perfecte. ¹⁰⁰

⁰⁰ Vam triar una taula prop del gran escriptori, Merry i jo ~~est~~ romaníem pràcticament sols. Ell m'estremia la mà apropiava el seu genoll al meu. ~~era~~ m'esguardava a través de la

seves ulls i em somreia. J En aquell moment jo era intensament feliç. Sempre havia pensat que Merry era un home molt atractiu, sense ser bell, i igual com Daphne. Aquell dia en aquell vell i confortable cafè de la Place Belair, Merry era per a mi, el més bonic dels homes, tant ~~ca~~ com mai no m'havia arregut cap. El que deia: comentaris sobre l'establiment on erem, sobre la menada gent que el Negüentora, em sorridia a música pura.

Ell havia begut una verbesa, jo un cafè. Jo desitjava entretenir la seva mà, besar-lo tocar el seu cos, sentir la seva calor. En un lloc molt remot de la meua consciència ~~però~~ hi havia, no ben formulats, el pensament d'alebar el dia a casa, en

~~el meu elit. o potser que aquell moment
tan meravellós de la meua vida no s'a-
cabés mai, com si el cafè de Belair fos una
mena de paradís on l'amor senyoreja, com
amo i director del món.~~

~~Els meus ulls restaven com enganxats al
rostre de Merry. Devien expressar un gran
un intens amor. Ell va fer anar el cap i,
com a resposta, a la meua inequívoca mira-
de, va dir: ^{dir} repetir aquelles mateixes parau-
les de la tarde~~

- Quin estrany amant us heuen firat.
- Perquè no ditu?

Merry somreia lleugerament despreciosament:

- Si jo fos una dona hauria estat este-
sane. Es per l'únic que hauria ser-
vit. Jo' opini de l'amor (no va dir l'amor

~~no recordo be',
me'n recordo be', sino l'ofici de l'amor)
me'n recordo be')~~

- ofici? vaig fer jo dar mada.

- No per o guanyar - hi do me hi la vida,
sa aclarir. Fine tan poc esperit practic...

Vull dir una cortesana aficionada,
Tota la vida, desde molt jove, ^{en cara infant} he estat
enamorat.

Jo hauria volgut preguntar-li "I ara ho
enten de mi?" No gosava. Tenia la sensacio'
que m'anava a dir: no Ell era un deu i
jo una simple mortal, Els deus usaven
i abusaven de les mortals pero no les ama

ven. Tot d'una, com una bomba, va esclatar la seva
confessio

- El meu primer amor; potser el més
gran va éster Daphne.

Ésta deua mare? Ell reia tristement. En
Va fer una pausa com si esperes un co-

veure l'expressió d. homi que devia tenir
mentant meu, una exclamació de sor-
el meu rostre, ell va callar.
presa. jo no havia dit res expressat res.

Encara us sorprèn aquest mome de
Merry va seguir.

sentiments?

No vaig contestar. Em sentia com
- Daphne era la dona més atractiva, més
avergonyida ^{més} de la meua novel
cultivada i fascinant que he conegut. Encar
burgesa

Però té que ella i Michael no feien vida
conjugal, com ja sabem, ~~sortien cada nit plegats~~
menaven una vida social intensíssima
Sortien cada nit: Daphne, abans de mar-
xar, entrava al meu dormitori i a for-
me una besada. Tot jo tremolava d'emoió, la
seua elegància m'enlluernava, el seu perfum
m'embriagava... una besada, ~~era un~~
fren!

- Mummy!

- Que volgas?

- Res, bona nit Mummy, fins demà

Mummy, Escolte Mummy!

Ella s'impacientava

- Dady m'espera - Bona nit -

Dady. - Dady... que el diable se l'emporti

Jo, l'odiava el temaii a ~~Michael~~ Mike

Cada matí Daphne em ^{manava} feia entrar a ^{ta} sete

- Ves a dir bon dia a Dady.

~~habitació a tri el bon dia.~~ Jo hi anava de

~~Jo em~~ mala gana, trucava a la porta amb la mà,

Mike no contestava. Jo obria a peu a peu, El

veia amb una pelançana plena de troços

de gelc. Be n'omplia les mans i se'ls

apretava el front,

- Good morning father, dady

- So to hell - cridava ell i jo feia

Merry demanava una altra cerbesa, Se

^mempassava un bon glop, s'inxugava els llavis

amb el musador. Semblava com si jo no fos

alli, com si no s'adreces a mi, com si recordés

en veu alta.

més tard quan jaig passar l'adolescència i entrat en la joventut, quan el

Quan va esclatar la guerra del catridge Mike, que havia estudiat la carrera de metge, va ésser mobilitzat. Daphne feia d'infermera a mi m'heien presat a un col·legi internat. Era com si no tingues ni pare ni mare. ⁽²⁾ Sort de la mare prim-matema Mrs. Preston, ella em ve de mare. ⁽¹⁾ Daphne no m'estimava, Mike tampoc

⁽³⁾ Després de la guerra Daphne havia canviat molt, s'havia desenganxat de Mike tenia amants, havia començat amb els convalescents del front, els que arribava a l'hospital per d'infermeres, ~~tot és un gran~~ ~~compromís~~ No se n'arrapava ni de quant ni de qual ni de mi; Mike també havia

~~tural de cope el tros, també tenia amants,
amants, i s'embaricava cada cop amb més
freqüència tant que va morir ben viva d'
una cirrosi del fetge, naturalment.~~

La seva mort no va canviar gran cosa a la nostra vida. Llavors vivíem l'avi, la mare i jo, ^{ja} Havíem abandonat Londres i ens havíem instal·lat a Montreux en un hotel. Daphne després de la guerra

~~del catòlic i de la mort de miike, encara~~
~~amb la fortuna de granne i la seva ens donaven~~
si havia embellit, elegantitzat ^{la gran vida,} i agostant,
Daphne ~~era~~ És vestia a l'esc de millors modistes
Feia ~~per~~ ^{per} les enquestes i pel desum
es copava ~~es~~ ^{es} els millors copells. es al que, a l'esc de
de totes, la meua. N'estava ~~mes~~ ^{mes} ~~erant~~
~~rot~~ ^{gavaters.} ~~per~~ ^{per} millors ~~for~~ ^{for} mistes. Era sen-

sacional! Feia enquestes i més enquestes, canviava sovint d'amant, vam passar una temporada a Espanya i allí forem la

coneixença d'un jove oficial de la
marina de guerra. Era un ^{haneco} melazo; ell
també hi era amb permís, Era un noi
joventíssim amb poca feina més gran
que jo (jo llavors tenia desset anys)
l'oficial de marina era fermos,
amable, opassionat. Estava tan enamorat
de Daphne que si hi volia, maldava per ho
que Daphne tenia llavors: trenta ^{sis} anys
any. Considerava aquell mandatz una
buxeria. però ~~no~~ van ser amants, ^{amb} Aquell
jo m'hi ^{mai} havia ^{estat} amic a la platja. L'hevi
resentat a Daphne i ara Daphne me'l
~~moria de gelosia en veure que feia molt~~
~~més cas de Daphne que de mi~~
menys i ell em menys Daphne. Jo
em moria de gelosia; de veure, volia
venjar-me i no sabia com. Ells es

Taven tan enamorats l'un de l'altre
que amb poca feina es recorden que
ja existis,

un dia, sapte em va demanar ~~perquè~~
si no m'equivocava cap m'hi - si no havia
fet encara mai l'amor. Aquesta pre-
gunta feta amb un to lleuger, en aparen-
cia intrasigent va fer esclatar un volcà
dintre meu.

- No, raig vidar, no he fet mai l'amor ni
m'he enamorat de cap noia perquè ^{ortix}
enamoret de tu, És a tu a qui amo, És amb
tu amb qui voldria fer l'amor.

En veure la cara que ja feia, Merry va
esclafir de riure.

- Si, ja ho sé ^{que t'ho moritzo, ja ho se que}
~~la vella mord burgesa~~
~~Ata~~ malgrat el teu coscut lleure estas

amara de la vella moral burgesa
l'incest! La paraula escriuïda.

Abaixa la veu, ve ^{seguir} ~~de~~ quasi amb tristes
reuerça:

Els animals ~~no s'hi~~
des besties, ~~moet~~ mes sàries que no
s'altres no s'hi miren tenen aquests mira-
ments, No saben el que és incest i el practi-
quen lliurement normalment. I la nostra
gran hipocrisia assisteix a aquest aple-
ments incestuosos amb indiferència. Perquè
ells són animals, besties inferiors segons el
nostre repull d'home. Però que som els
homes sino bèsties quan el desig sexual
ens empeny, ens domina, ens ^{capbussa} ~~avassa~~ en
l'acte sexual?

- Oh, no feli aquesta lamentable cara d'horror
se feper menys somient, Daphne es va es-
cultar la meua declaració amb una ab.

solu^{serenitat} tranquil·lita. Adhuc semblava que
ja ho sospitava, més et diré, ~~se'n sentia~~ semblava
sentir-se'n
~~ser~~ orgullosa. Tants homes l'ammaven,
la desitjaven. Per què no el seu propi fill?

Merry va buidar el canet ^{bac} de cerbesa d'un
sol glop. continuà,

- Potser tot el que ha esdevingut més
tard en la meua vida, és una conseqüència
d'aquesta malaurada passió.

- Què ha esdevingut en la teua vida?
demanares jo tremolant.

- Els meus vicis, explica Merry, Suposo que
jo ho saps. M'apraden més els homes que les do-
nes. Jo he nascut per l'amor. Jo t'ho
he dit, tinc temperament de cortesana.

Pinto i m'agrada la ventura i hls. les
balles i menjar força i be' i beure molt.
Bells arts en general però l'amor
m'agrada més encara

Volia confessar-te tot això... En dir confessar
oï vosaltes?

→ Qui ~~són~~ ~~són~~ vosaltes?

Inclafi a riure però sense alegria
- Vosaltes de ~~moralistes~~, els normals, els burlescs
els moralistes. Titó volia confessar abans que
et fessis moltes il·lusions.

- Quines il·lusions? veig jo jo amb els ulls amaratats

- I to ucus? Així mateix és el que jo voldria con-

tar: les teves llàgrimes

En dir llàgrimes la seva expressió
era tan plena de ~~d'enuig~~ ~~incompre~~ que vaig
no era per evitar-me ~~però de qual~~ ~~supri-~~
comprendre que les meves llàgrimes ~~2~~ enutjaven
ment que volia evitar - les síno per establir
se desplaer o contradicció

Planificació de la novel·la

Abans de la llarga explicació o relat de Daphne a Aline, dues o tres escenes dramàtiques i violentes entre Merry i Aline - una d'elles, indiscutiblement, la cita amorosa de Merry amb Georges a casa d'Aline (Potser introduir-hi el personatge Georg Hiltberg que podria anomenar-se Pierre o Jacques de Lysbie o potser Charby amb la barreja d'angles per part de mare i corse per part de pare)

Comé que Aline i Merry visquin ^{escenes} moments dramàtics ^{ques} on l'encís i alhora el cinisme de Merry resti ben demostrat (entre elles la defensa de l'incest per Merry) Tot això dins de la guerra, que inevitablement ha de passar o mesurar de la guerra en absolut com si tot

passes després de la segona guerra mundial

Entre la guerra del catorze (Merry no té més de

dos o tres anys i el final de la segona guerra

mundial trascorren $\frac{46}{32}$ anys. Merry en

morir té uns 33 o 35 anys

Merry no sol venir mei a casa però avui
amb prou feines passado l'hora de dinar
han trecat a la porta. No amb el timbre
sinó amb la mà, desvelament ^{familiarment} insistent

Tot seguit he sabut que era ell. Hi he corre-
gut. Merry m'ha estret ~~ff~~ ben fort en els seus
braços. m'ha besat llargament a la boca

- Bon dia, darling.

Ha seguit damunt ~~sobre~~ del meu llit i ha
encès una cigarreta

- una ~~ca~~ tassa de te, Merry?

- No, gràcies

- Una copeta de cointreau?

- D'acord.

mentre assaboreix la cigarreta, i el liu i li

sec al costat, aspiro amb goig la flaire del tebe
angles. Feuils merry. (llambreges)

El seu rostre apareix com arruïat d'una ben
aurança suau i lluminosa. És el merry dels bons
moments, el merry que ~~deu~~ comenta quel-
sevol cosa amb espiritualitat i gràcia, el merry
comprensiu i humà, el merry sensual i afectuós
m'hi recolzo amorosament, ~~se~~ colintolo el cap
a la seva espatlla, li beso suauement una galta
molt prop dels llavis.

- Merry meu!

Ell m'aparta amb gest^o seriu. Riu

- No benbe'teu. Justament volia demanar-te
un servei. Surtis aquesta tarda?

- Encara no ho ^{he} decidit ^{No} Et arriue que surti?

- Veuràs, el que em comindria és que em deixessi
l'apartament.

En adonar-se ^{la meua alarma,} ~~dell'error~~ ~~casualment~~, Merry es de-
feix la xisella, m'extremy en els seus braços, em besa

- He de rebre un amic i no a casa meua perquè
^{amb} ~~cap~~ ~~no hi ha manera d'entendre's. Ho vol controlar tot~~
~~perquè uns escurats fells espontànies.~~ Raoul em
deixaria el seu taller però Raoul és una guineu
Es presentaria en qualsevol moment, ^{al bell mig de l'entrevista} voldria
prendre part en el festi...

- Quin festi, Merry?

El festi sentimental que preparo el qual
ha de tenir lloc sense cap mena de testimoni

Jo no soc preguntar res més. Em sento
com amarrada d'~~una~~ anguixa, Merry anti-
meua.

- Si no vols sortir de casa, deixe' m el teu estudi
unes hores. ~~Te~~ Jo prepararé les llepolies i
el te ^{George i jo} el prendrem allí. Vols?

Em torna a besar, m'extremy en els seus braços

- Per què plores? demana un pue nerviós.
Si no et ve bo' me'n vaig uore-cuít al taller
de Raul Raul. Se' on trabar la clau, suposat que
ell no hi sigui.

S'ha posat dempeus i examina lentament l'
habitació. L'esguard se liatura en un pomell de
cabells blancs col·locats en un pitxer de terrissa blava

- ~~me'l deixaras aquest ram?~~ ^{Fa tonc.} Me'l deixaras?

Hei! suposat que et vran vulguis manllevar-me

~~l'estudi.~~ l'estudi

S'hi ^{l'estudi la millor.}
encamina a l'estudi. ^{Es} ~~la~~ ^{la} habitació de l'apar

tament. ~~Hi ha una taula, un escriptori
un llit turc i el·lèctrics en forma de prestatge
la mateixa espècie és a dir renaixement, una
cadira i uns cortinatges~~

tament. Se'n troben una taula escriptori, un vet-
llador i quatre cadires renaixement, prestatges amb
llibres. un llit turc i uns cortinatges de seti.

color vell-rosa.

Merry no examina tot ^{amb deteniment} delinquèdament, yó el
requeixo tremolant. odio anticipadament
aquell George que Merry vol rebre a soles
naturalment, no cal que m'ho digui, conquerir
; conquerir.

Merry es gira de burxada, m'aferra per
les espatlles:

- Ajuda'm Helène! Aquest George és un
petit tresor. T'agradarà.

Amb una cotrabada ~~en~~ derfaig el cor.
Tocte de les ^{seves} mans ~~de~~ ~~amb~~.

- No el veul veure!

- Ah, de moment no cal, confessa amb cinisme
si de cas més tard.

Es gira devers el moblatge

- Em permetis que hi faci algun canvi?

No aquanto més
~~Sculo de top de l'estudi~~

- Fes el que vulguis, dic en sortir de l'estudi.

els mobles i els objectes
San-les. Sens dubte Georges és molt poblet i
mirat en ~~matèria~~ ^{de cara a la pols} ~~grossa~~. Se'n va endar
del pitxer ~~amb el~~ ^{Hi torna a col·locar} Merry canvia l'aigua
~~del canviat l'aigua del pitxer.~~ ^{desapareix camí de l'estudi} el torna a lloc

Jo sentia una ^{mona d'} ~~estretíssima~~ ^{mona} ~~mona~~ a la gola
No dic cap paraula ni em ~~movia~~ ^{moia}.

Merry ~~està~~ ^{està} de casa de llampada.

Torno tot seguit

En comptes de desitjar que no tornés i ja podria
ésser que no ~~el~~ ^{formés} mai més. ~~era~~ jo comptava
els minuts que ^{Merry passen} ~~passaven~~ mentre era fora, i ^{Torno} ~~tenia~~
que Georges arribés entretant i jo ^{hagi} ~~hagués~~
de veure'l i oir-lo i acompanyar-lo al
meu estudi dient: "Faci el favor, Merry Torno
de seguida" com si Merry fos l'amo d'
aquell apartament i jo la serventa de
Merry. Desitjo que un auto atropelli el ^{maldestre} ~~maldestre~~

Georges o que mori pel canvi d'un atac de cor.

Pero Merry no treuja i s'esquitlla com una
sargantana dins e'estudi. He vist per tro-
nava un bolic de paper setinat que, sens
dubte conte pastissos de crema i de nata
de xocolata i de mantega. A Georges li deu
en agradar les llepolies,

Ara Merry em manlleua la tetera gros-
sa i fa te. Primer me'n serveix una tassa
que jo refuso amb un:

- Smeora no en tinc ganes
se'el beu ell.

Tambe' em manlleua la bossa de llana
per currentar el te calent.

quan l'horadi esta a punt per a rebre Geor-
ges Merry torna al menjador, s'hi passaje arrunt-avall.
Torneja a parlar-se nervios.

Cada dos o tres minuts em demana:

- Quine hor-i?

Claus Valberg li va fer present d'un bon rellotge però no era submergible. Merry hi va nedar tot un mati en el llac. El va aconsejar per inservible. És clar, Claus va adonar-se que no el devia, li va demanar el perquè Merry li ho va confessar i el bon Claus el va dur a casa d'un bon rellotger, va pagar la reparació i el va tornar a Merry dient.

- Recordat que no és submergible. Merry ^{va} comenta havia comentat

- Per què serveix un rellotge si no l'has post a l'aigua i nedar-hi? banyar?

Però ^{al rellotge} ~~no va~~ ^{re demostrar} ~~haver~~ ^{de tornar} ~~mentar-se-li~~ ~~per~~

~~per~~ que no era submergible. Merry ^{va} deixar cause de la tauleta de nit i l'una.

El vidre es ve trencar però la mà
guina funcionava.

- Per què no portes el rellotge que et ve
reparar, Louis?

- on vols que vagi amb un rellotge sense
vidre?

- ~~Son prop de dos quarts de cinc,
merry tota.~~

- ~~En què somnia aquest animal de fangs,~~

- Fes-li posar, no es faire complicat.
merry alle les espatlles

- I per què ~~per~~ diastre serveix ~~saber l'hora~~ ^{deix rellotge?}

- Per saber e' hora i patir quan algú que es
perem es retratza.

- Quina hora és?

- Prop de dos quarts de cinc
merry tota

- maleit Georges!

Però Georges arriba, Merry el rep amb una
exclamació mig de retret, mig de ^{gorg}alegria
- Gràcies a Déu!

Georges parla molt baix. No li sento la veu
merry l'introdueix a l'estudi; tanca la porta
amb clau. He oït perfectament el gorgorgie
i una onada d'indignació m'annava feta
Pobrer Merry tem que jo gorg interrompre l'es-
cena de seducció que es prepara de porta en-
dins.

Penso que el més dolorós per mi seria
anar-me'n de casa, no tornar fins molt tard
quan Georges, seduit o íntegre i Merry trium-
fant ^{del} o fracassat hagin passat la porta del
correr si hagin allunyat de ^{l'estudi} casa ~~on~~ del ~~la~~
qual tornaré a ésser mestressa. i tindrè la
llibertat de plorar ^{on} ~~com~~ el que sóc, una estúpida
à l'esperada

Plorar? Això és precisament el que faig en aquest moment. Plorar, plorar com una ximbleta. Deixar anar tots els sanglots i les llàgrimes que s'han anat formant i acumulant dintre meu d'ençà que Merry m'ha parlat de Georges. No puc sortir al carrer en aquest estat emocional incontrolable.

Ja no ploro, escolto, les petites presses que m'arriben de l'estudi. Primer un murmuri de conversa normal, dringar de tasses i culleretes, alguna rialla de Merry. Per copsar les de Georges he de parar l'orella, retenir la respiració. Aquesta pretesa preiositat de noi es mostra distret i mesurat, com si pressentís que una dona engelosida i esquartera l'espia a través de les parets.

Ja no sento cap pressa a l'estudi. Aquest

Silenci m'esgarifa molt més que qualsevol so-
roll. Penso que no el podré aguantar i començo
a cantar qualsevol cosa, la primera banal to-
nada de moda que em passa pel cap. Però
el silenci continua i llavors, com sempre
en els moments més terribles de la meua vida,
em recordo de Déu. No li demano res d'especial
només dic en veu molt baixa: Pare nostra que
~~estàs~~ son en el cel, sant... el meu res no és
prova aet per omplir l'espantós silenci que em
ve de l'estudi. Torno a cantar. Ho faig cada cop
mes fort: tonada improvisada, paraules; les
del pare nostre. Quan dic: Faci senyor la
vostre voluntat, m'aturo en sec, Després
ho repeteixo una pila de vegades.

Faci senyor la vostra voluntat
Faci senyor la vostra voluntat
Faci senyor la vostra voluntat

Sense voler-ho m'he agomollat i segueixo enca-
llada en aquesta frase: *Je suis soumy à votre volonté*

No se' quan deriva la repetició fatalista de
aquelles paraules. Només puc dir que no he aca-
bat el pare nostre i he cantat amb qui sepo les
tonades l'acceptació de la voluntat de Déu. Aques-
ta acceptació però no passa d'èsser una accep-
tació falsa, mentidera. En realitat no accepto res
del que passa a l'exterior ni el que passa dins meu.

En aquell moment penso en el suïcidi. Puc
precipitar-me per la finestra, de moment no se
m'acut res més. Si per cas ha d'èsser ara
mateix mentre Mery i George s'estimen. Pr-
què és evident que la moradeta del... maleït, re
maleït Georges accepta l'amor apassionat de
Mery. Repugnants maricetes! És per ells
que jo he de morir? Heletó en una gran

rialla, espero que Merry l'haurà vida. La
repeteixo i tota jo em fonc en un immens
sanglot.

El temps passa. S'ha fet fosc. Jo no he
encès el llum. Jec al llit abraçada als coixins.

Em fa l'efecte que una eternitat s'ha es-
colat des del moment que Merry ha obert
la porta a Georges i el moment que ~~se~~ l'ele-
ctricitat s'encen mentre la veu de Merry diu:

- Aline!

Torna a apagar i s'acosta al llit on jo jec. Per la
finestra entre ~~una~~ claror somorta ~~de~~ l'en-
llumenament del ^{public} carrer. No veig més que l'
alta silueta de Merry prop del llit.

- Aline!

Jo no puc contestar. Però no cal. Merry
~~collanguit~~: ~~beneurat~~ feliç, s'ajau al

meu estat Gaspiera amb ^{esllanguida} satisfacció:

- No puc més.

Aviat dorm, Ho conec en la ^{mesurada, tranquilla} seva esperança

x x x

Capítols de les memòries lleuats a Maria
30 III 72

La setmana Santa 100

El pegot esperitista 723

D'on venen les criatures? 137

Elstems en miniatura 170

El mas Espriu 186

La setmana tràgica 204

La Fira 216

A ciutat falta gent! 224

Novel·les i Teatre 236

Mort de l'avi: Daltabaix 247
scomòmic

La primera comunió: San-
tiago Reissimpl i en Pepet gitano 269

Prudenci Bertrana escriptor 281B

Endeviny vulnearista 304

Sana Hem anat en un dancing amb una
colla d'amics dels Norboth i de Valberg. Entre ells
hi ha una noia anglesa que es diu mag(?)
Merry no balla sino amb ella. Jo he ballat
una sola dansa amb Claus. He sofert molt
muntiris. Claus es ^{com si fos tot d'una peça.} molt lentament, rigid i aplicat
~~cosa de festa i~~ per ell no es un estorjo, es
~~com si la dansa~~ una accio ritual consagra-
da a alguna divinitat germanica solemne i
empafogosa. A mi em fa l'efecte que danso
evoluciono en els braços d'un rebot, m'hi sen-
to entravada incòmode, amb un quasi irresis-
tible desig de fugir de lliberar-me i fugir. Jo només
 voldria dansar amb Merry i Merry només vol dan-
sar amb Nelly(?) Avui no hi esta tan entusias-
mat que fins i tot no dansa amb Daphne. A Jay
Claus l'ha imitada una vegada. i elle, com jo no
hi vol dansar més. A mi m'ho xiuxiueja a l'

orella.

- Pobre Claus! Li he hagut de dir que tinc migrama
i no veull dansar més. Dansa com una màquina
d'aixafar pedres.

Enllo Daphne sense deixar de pensar en Merry
i en ~~la~~ ^{Nelly} ~~país~~ ^{anglesa}. Aquesta noleta té la sort
de plaure a Merry però no se n'adona. Igual com ell, es
pateixo tan que ~~acutixo marxar a casa~~. ^{a tornar} Daphne és
lliura al goig de la música i el moviment sense
a ~~merry~~ barrejar-hi cap altra mena de sentiment
o sensació. Però jo m'imagino que Merry i Nelly es de-

2) Acompanya a Mine. No es troba gaire bé,
Lizgen i s'embriquen no solament de sons i de ritmes sinó
d'amor carnal.

3) Merry em llambrega i somriu amb ironia.
1) Dic a Daphne que me'n torno a casa. Daphne sap perquè me n'hi
veg. S'adreça a Merry.
- No vols dansar un charleston amb Uci?

- No, Merry, de debò, he de ^{marxar} tornar a casa però no
cal que m'hi acompanyis.

Merry m'oliva per la mà

- Bruuu!

Es gira devers el nostre ^{encantat} ~~de mine~~ de l'anglesa

- Tornem tot seguit Nelly (?)

Elle fa si amb el cep.

Merry coneix ~~per~~ vorria enllaç amb si l'empaitessin.

Jo m'aturo.

- No cal que coris. Torne al Kursal ara mateix
Nelly s'hi espera,

Puc anar sola a casa, al pas que em convinci
merry, No tinc ganes de condr.

- És que jo vull ^{Irmar al Kursal,} ~~dansar amb~~ Nelly. Ni tu ni Dap-

hne no m'ho privareu.

Ens hem aturat. Jo pregunto

- Vols dir-me que t'ha afegat amb aquesta bleda?

- Bleda o no bleda, dansa com un àngel. ^{molts millor} Ni tu ni
que, Daphne o ~~que tu~~ ^{hi} ~~podem~~ ^{comparar.} ~~Al seu costat~~
plenament - dansa, i vosaltres parlar, territzar
~~sombleu~~ ~~carpetans.~~ ul!

Dansar amb merry és un dels quigs més au-
tentics de la meua vida. Ja us ho he dit, quan
dansa amb ell em sembla viure en una
vida sobrenatural. Les seves paraules em
fereixen i sento que els sanglots em puguen a

la gola.

- Ves! Ves! Torna al Kursaal.

El pobre esclatà. Començes a córrer ^{capmí de la} ~~quasi del mont-~~
~~blanc endè.~~ ~~Tris el cantó del estat on en aquella hora~~

~~passa molt poca gent, un o dos transeuntes~~

~~sentimentals o embriacs. Trocesso seu Levrier. Meroy~~
~~no em seguíet. Em giro un segon i el veig~~

~~L'endemà a primera hora de la tarda~~
~~córrer eórrer endè com si anàs a apagar foc~~
~~Meroy es presenta a casa, em tira den cara~~

~~violentament l'escena d'ahir, defensa els seus~~

~~drets de ballar amb qui li dongui la paraula i per~~
~~tants cops ~~foto de~~ com li vingui gust~~

~~l'amor amb qui li passi ^{per la barrotina} pel cap, i sortir~~

~~i entrar i moure's i parlar amb qui~~
~~el seu real caprici li dicti.~~

~~El seu gest és menys preator, el seu to violent~~
~~aspre i autoritari. Va amunt i avall de la~~

~~combra i m'adreça unes llambregades~~

~~gelades i punxents alhora. Els seus ulls~~

tener avia el color dels grams moments
emocionals, són blau fosc i brillen com
brases darrere el vidre de les ulleres.

~~El xafec Rebo asseguda al meu llit -
diva muda i, suposo, amb aspecte d'està-
tua. el lamentable aspecte d'una estàtua
caiguda del ~~el~~ sòcol pedestal.~~

~~Quan Merry sembla haver-se suficient-
ment esbravat, deixo encara transiïr
uns segons de silenci. Després, amb veu
un poc massa dramàtica - ho lamento però
no emerto a ^{usar-ne una altra.} trobar un altre ~~te~~, ^{li explico} ~~usa~~ ~~tres~~ ~~de~~
~~ne de Merry Harbth i de la seva educació~~~~

~~de gran senyor anglès - li explico amb
amb
humilitat.~~

- Perdona'm Merry. Quan faig alguna d'
operetes deplorables esenes és per la gelosia i

l'amaror se'm desborden. No les puc ^{controlar} ~~retenir~~

les laments tant com tu i ^{me'n} ~~essa~~ pena deixo, i

^{me'n} ~~no~~ avergonyixo d'haber ~~les fetes mostrades~~

Faig un gran esforç per a sentir-me ~~serena~~
serena i parlar amb un to natural ja
que malauradament no puc ^{aspirar a} obtenir la
~~calma~~ ~~fredor~~ que caldria per a fer ~~les més epítols~~.

Mery segueix ~~passajant~~ ha deixat de i
m'esguarda fredament. Jo aparto la vista
del seu rostre sever, la fixo en un punt
vague que imagino ser l'ànima de Mery
- mery jo t'estimo. Fes-te'n càrrec. Estic
enamorada de tu...

m'interromp:

- Però jo no ho estic de tu. Jo no sento per
tu res del que tu sents per mi. No puc, no
deu no vull supeditar la meua vida

a aquest amor forassenyat i ^{lamentable} extemporani ~~equivo-~~
~~cat~~ i fora de lloc que he tingut la des-
gràcia d'inspirar-te. Que jo t'hagi de-
sistat dues o tres vegades no vol dir que
em senti lligat a tu ni poc ni molt.

Seu al meu costat, ^{canvia de to} m'extremes en els
seus braços

- Siem amics, Aline. Jo t'aprecio molt,

Daphne també. Ets intel·ligent, ^{instruïda} sensible i hon-

~~Fins~~ Vals cent mil vegades més que jo. Fins sembla
rada? ~~No vulguis obstinar-te a consagrar la~~
~~mentida que t'obstinas a creure que estas~~
~~transpirada de mi.~~ ~~No vulguis perdre més temps~~
~~amb mi, No vulguis consagrar la teva preciosa vida~~
mereix, un home carregat de defectes, d'imper-

feccions, de perversitats congènites, de vicis
que no pot amar res, res ^{sino} disgustos:

~~L'extremes~~ ^{mals de cap.} ^{L'abraco} en els meus braços amb passio

Jens
- de prans, qualitats, ^{una} gràcies infinites,
^{una irresistible atracció,}
sobretot, ^{una} poderosa ^{personalitat}
atracció, Merry. Jo t'amo amb passio

~~estiu ben baixa per tu, et necessito com l'aire
que respiro...~~

~~Merry m'aparta suauement. diu:~~

~~- Un home normal, amb amor o sense amor ara
et prendria, et faria feliç, un moment...~~

~~jo no puc. La meua imperfecta mare
m'ho priva. No és que no vull és que no
valesa em fa aquestes mates passats.~~

~~pere~~

~~S'aixeta abandona el llet-dive', resta dem-
peus davant meu.~~

~~- ¿has de crear un amant, Kline.~~

~~- No!~~

~~fruir amb ell l'amor ^{normal} sexual!~~

~~- Si, te l'has de crear i ésser la meua amiga
sentimental y perdonar-me
castament, efectivament amiga, no mereixo
me que jo desitji als altres i no et desitji a tu,
ni em done el teu amor. Ja ho veus.~~

~~m' esguarda amb rancor, després
Ria riu~~

~~- Anem a beure alguna cosa plegat, al-
guna beguda ben forte, ~~ja~~ diabòlica i~~

que ens faci oblidar el que som i el ^{a estones voldriem} ~~que calera~~ ^{esser}

~~Després de beure, jo ja no era Merry Morbott
el teu ^{voluble} passatger i infidel amant d'una estona
abans i ja no era ^{no era}
mi la ^{no era} Helene Fouquier. ~~Perem~~ ^{nous} ens éssens sense
la nova involuntària víctima~~

sexe, amb unes ales que ens permetran en-
lairar-nos pel damunt de les nostres prò-
pies ^{aquí} misèries. + Au! Posa't l'abric i anem.

~~Aquell va ésser un dels últims moments fel-
lors de la nostra ^{mig. entesa} única amorosa.~~

Ens vam embriagar no records amb què i tel com Me-
rrey havia previst ens vam enlairar pel da-
munt de les nostres pròpies misèries castà-
ment i incomparement, desesperadament.

~~Però~~ que mentre havíem aquella barreja
d'alcohol que Merry havia demanat, el local
del cafe' s'anava transformant en una mena
d'^{extrany} Paradís. Merry, prop meu, era més bell, més
desitjable que mai, les seues esquards a Treves

del vidre de les ulleres, era suau, alegre i
amorós, la seva boca sorreïa i la seva
mà estreguia la meua. Jo no havia obli-
dat que Merry ^{a +} era un amantel, ^{me havia confessat que no podia posseir-me} encara menys
que jo l'amava apassionadament però tot
això no m'espantava, no em dolia i em
m'adaptarava. Hi havia alguna cosa, no sé
qui, que resultava més forta encara que
aquell amor impossible que aquella fatal
anormalitat... una llum, una atmos-
fera, un perfum sobrenatural: una me-
na de cel en la Terra.

Merry i jo caminàvem p' vorera enllà, ell
m'aguantava fort pel braç, jo li deia:
-Deixa'm anar i veuràs com canino sola pel
carril de la voravia.
-Bravo! Bravo! feia ell el darrera meu. Jo

també sóc capaç de caminar sul pel carie i no
baixar a la calçada

S'entrevem de xicure

yo no havia fet més que plorar tula e,
cotona i ara, l'arribada de casa, seguia plorant
però aquest ~~estat~~ ^{plor} no m'impedia ~~no~~
em privava de ser feliç.

Merry, sense ~~enutjar-se~~, veia que jo
plorava i tot i saber per què plorava no se
~~patia~~ ^{no} s'enutjava ^{amb mi} no em ~~tenyava~~ feia càrrecs.

- M'he ets feliç?

- Si, Merry, estic ben enamorada de tu
i ^{tan} desesperada que tu no ho estiguis de
mi però sóc feliç.

- Jo també, veia Merry, No em sento ni poc
ni molt enamorat de tu però sóc feliç amb tu.
Un volta va les espatlles amb ~~la~~ un braç, me
les cotronyia efectivament

2. Quina invenció aquesta barreja d'alcohol, ~~plum~~
- oh sí, Merry, guine diabòlicament deliciosa
barreja d'alcohol!

1 ~~est~~ Cree que a un moment podré
ve dir:

● Pline ~~estimada~~ darling!

- Merry del meu cor

Seguirem caminant ben prop l'un de
l'altre, ~~o~~ seguirem tenir tot l'aspecte de ~~nos~~
d'una parella d' enamorats embriacs d'
amor, no d'alcohol.

3) Vivim una mena d'idilli artificial
en una llei de paradís artificial
quan i on despertarem?

Teories sobre l'incert

- Suposo que la meua mare t'ha con-
tat el meu gran enamorament del qual ella
era l'objecte.

Faig que si amb el temps.

- Ella, víctima de la seva mitja ^{Burguesa} moral, es
va escandalitzar però només una mica, però
perdre del tot el respecte d'ella mateixa - per
el que cal per a no ^{desdir de la superficial ètica familiar} ~~traspasar el~~ ~~lí~~
que Daphne, i cotones, encara està per una ^{mica} ~~lí~~ respecte
marca.

~~Units que la societat organitzada ha posat~~
no vol, ni de pensament, traspasar els lí
llibertats de la
a la naturalitat. En el fons n'estava, n'esta

encara ben orgullosa, de tots els enamorats de la

seua vida, i en ^{complicitat amb} una gran ollecció, jo fi-
furo entre els ^{més} ~~de~~ ^{més} mestres ^{destacats}, els de més
categoria emocional

i sentimental. Suposo que te n'has adonat,

jo callo, ~~amb~~ l'ànim arreujat pendent dels
i, com sempre que l'escolto, extravaiada en els límits
de la moral burguesa on m'he educat, aquesta
llavis de Mery. Ell alia les espalles amb
immensa ahurralitat que es la zona on nave-
i universal ga Mery
un suprem desdeny.

Entre els molts prejudicis de la societat burgesa i degut a la profunda hipocrisia que regia

gracies al gran ^{triunf} ~~triunf~~ ^{de la} ~~de la~~ ^{curia romana}

tots aquests principis ^{socials} l'incest és considerat com una monstruositat quan en realitat, la mon-

struositat ^{unicament} la constitueix el concepte que ells en tenen! ~~el concepte anti na-~~
~~lural. No és l'incest que és immoral sino el puny de~~
~~l'incest aquest principi fals de les lles naturals~~
Per que, vegem, qui fou la mare dels fills de Cain? ~~la~~ ^{propia} mare de Cain? ^{esmentada} la historia sagrada no ~~diu~~,
que Adam i Eva tingueren filles. Es de suposer

que els nostres primers pares cometeren incest tu, jo, tota la humanitat som el fruit d' ~~no es que ni hagi~~ ^{motius per sentir-se'n orgullosos pero tam-} ~~de l'incest.~~ ^{de l'incest.} Per que per arc tants escarafells?

les vaques, les grossos, les gallines, els uloms i les orenetes s'acoplen lliurement sense escalfir els arcs ^{deix abrumosament}
Tots els animals ^{deix abrumosament} cometen incest.
de parentesc que els humans
sola l'ull ^{complet} ^{benivolent} ^{impure} ^{inventor} de pecats, d'immoralitats, de complicacions estúpides.

- Així tu ets capaç de tirar un carac -

Daphne s'ha venut scandalitzat en comptes
mi que ho ^{terriblement} acceptat el teu amor?

- No! això ^{no} no vaig tan lleu. Que Daphne +
preferís el ~~nuïvis de Pierre~~ no ho ha de dir
cetero, la ~~tristia de la parella ha de ser lliure~~

† carregada de prejudicis, tes cara d'horror en oir la
meua declaració amorosa és natural. perquè Els
Preston, els Norboth + tots' ~~amb~~ tota la rècula

d'arapassats immorals, tan viciosos, hipòcrites però
~~amb~~ amb la ~~distressa de gent~~ ^{corregada de prejudicis}
com cal també s'haurien horroritzat. Daphne
s'havia d'horroritzar per principis
no podria desdir del clan al qual pertany pel

nom, per ^{l'educació} ~~la religió~~ ^{pels atavismes} ~~per la~~ ~~pels principis~~. Ella
sap perquè
va preferir el nuïvis de Pierre, ^{Polser} ~~ell~~ ^{per un instint} ~~la conveniència~~
o altre. Pierre li convenia

més que jo, ~~ella sets perquè~~ i jo ho respecto

La tristia de la parella ha d'esser lliure
natural i espontània tot d'adés son fo-
teses

Seducida per la part intel·lectual de la conversa
oblido l'abisme que em separa ^{de les idees} (de Merry i em di-
poso a dialogar amb ell, a discutir amb ell allò que
em sembla, no ja immoral, que es recorda de la
pobre mord' - sino contradictori:

- molt bé eníem tots els principis al botar van
destruïm la idea de ~~facilitat~~ consanguinitat
els principis ~~de base~~ més ^{elementals} ~~simples~~ de l'ètica
familiar i social imaginem- nos que som llei-
res de tota mena de principis, ^{com les bèsties} que no hi ha
mai moralistes, professors, guies, mestres, directors
que ens hem criat com les ^{bèsties i les} plantes selvàtiques
sense el més lleu cop de mà ^{d'un sant, profeta, d'un} d'un savi, d'un
mistic d'un ancià; ^{d'un simple domador, com t'} ~~em~~ ^{explicates} el teu ^{treball} ~~exercici~~
de seducció ^{o excit} damunt d'un pobre o prenent de pastes
o d'un noi qualsevol de la menestralia
o suís-alemany fins a convertir-lo en un
homosexual per tota la vida? Reuneixes en

aquest fet repetit unes i altra vegada

l'imperi savissant de la mare naturalera -
al qual ^{honor} de tornar si olem salvar - nos
o simplement i bonament una perversió
més, un refinament més, un acte d'adhesió més a
ceduca, podrida, destinada a desaparèixer

per a donar pas als ^{propis} instints? i a la lliber-

~~tat sexual, social, artística~~

- les dues coses

- Si, si, exclama Merry fogosament, jo no hi tinc
cap culpa si sóc invertit o mig invertit, encara

que - crec ^{ai} la vida - cada dia ho veig més clar
i per això obceixo l'impuls de la naturalesa
que sóc un pur invertit - En els meus ac-

tes de seducció ^{amb tu} exercits damunt d'un jove -
qualsevol
cell ingeniu, indolis encara sobre el camí sexe -

de a seguir, no hi heu sinó un acte natu-

ralíssim. En primer lloc perquè m'atrau i el

vull fer jo i no abandonar-lo a la voracitat de
la primera bandarrats a

que passi i després per fidelitat als meus ^{clar}, als

als karats
per, com jo, t'heus nascut anormal i for-
mem una classe social, ^{a part i} ~~ens defensarem~~ ^{comprenem}, ens so-
lidaritzem, ens defensarem i ajudarem per ^{nosaltres} ~~nosaltres~~, ^{punt de vista}
tres, els normals, ens judgeu des del ~~vostre~~ ^{vostre} ~~pedestal~~
~~total de victòries sanes, ens menyspreuen, ens~~
enimbellats en el vostre pedestal de criatures sa-
nes, menyspreadores dels ^{follets} febles... El sol fet d'
ésser normal o de passar per normal, ja us col·loca
escollits ~~nostres~~ Nosaltres som el rebel·lió.
en el lloc dels ~~enemics~~ ~~no~~ ~~segons~~ ~~valors~~!

- Que algú desitgi fer més adeptes a la
meua filosofia o religió? digues-li com vulguis, tam-
bé s'explica fàcilment. Quants més serem més
riurem dir el proverbí. Sí, quants més serem
més ens acompanyarem, defensarem i ajudarem

- Però menys del meu cor. Per què ^{més que en això?} no ~~penso~~ ~~en~~ ~~pen-
so~~ ~~no~~ ~~et~~ ~~recorres~~ ~~de~~
~~tant~~ ~~en~~ ~~(treballar)~~? Ets un artista. El teu art
podria omplir la terra vida. Per què ^{concedir} ~~acordar~~

a la qüestió sexual tot el teu temps
totes les teves forces

- Per què? Perquè l'amor és l'única cosa
que m'interessa en el món. L'amor sol no.

El que en realitat m'interessa, com interessa
Daphne, és viure de la vida en tots i qualsevol
dels seus aspectes, menjar, ^{i per l'amor} beure, ballar, i

Som uns senyets àvids de goig i xala
en qualsevol aspecte que la xala i el goig
se'ns ofereixin. La nostra àvidesa és im-
mensa. No viurem prou per satisfer-la.

Deuio un pre la conversa:

- Creus que Claus Valdberg satisfà l'àvidesa
amorosa de Daphne?

- Ara sí, Daphne ja no aspira a l'amor pas-
sional. S'accontenta de la seguretat econòmi-
ca i de la companyia fidel de Claus.
Ella no és una romàntica com tu, és

més positivista que jo, i el seu realisme
anglès, això li ~~donà~~ fa veure el costat pràctic
d'aquest lligam amb Claus. Claus està fascinat
a la seva manera ^{de} petit burgès suís-alemany
està viu entusiasme per la bellesa accident, l'elegància,
l'educació i fins el nom de Daphne. No vull dir
que no l'estimi sincerament. Fa uns anys,
Daphne era una criatura seductora. Que aquesta
criatura seductora l'acceptes on qualitat d'
amant va ésser per Claus Valdborg una mena
de miracle. Han passat els anys, Daphne ha xo-
més fidel a Claus i Claus a Daphne. Ara formen
com una mena de matrimoni vulgarment
i confortablement aburgesat. Les nostres sentes
han disminuït molt la paga d'honest
funcionari ^{suís} de Claus, ha augmentat, Daphne
~~està segura~~ viu on la confiança que mentre

Claus visqui amb nosaltres no li mancarà el més essencial.

merry xix

- Judja tu mateixa, l'has vist ^{com} menjar i beure sapóne? I'has fixat com beu i bec jo? Sense Claus la passariem més magre. A Claus li debem els grans tees tradicionals i alguns extraordinaris, als quals tu també participes ara, de tant en tant.

- És veritat però a mi d'aquests tees el que més m'interessa no és el que menjo i el que bec sino la vostra companyia

→ Jo també, com el pobre Claus, visc en lluernada per vosaltres, menjar i beure m'importa però amb vosaltres passaria gana amb elegia. Sense

vosaltres així que tu anomenes un gran
teu em resulta la cosa més carregosa
del món.

Observacions

Potser, deixar de banda el diari d'Aline i basar la novel·la en els North O, potser, deixar la forma de diari treient importància a l'aventura d'Aline, la qual, com emésada pels North, escriu llur història barrejada amb la pobra aventura seua esborrada esfumada enlluernada per l'enegadora lluminositat d'ator, eslet d'aquells dos essers extraordinaris.

Potser escriure la novel·la

Pla general de l'obra

Els Norboth

Diari d'Aline Fournier

Noms dels protagonistes

Mervy Norboth

Daphne "

~~John~~ "

Michael "

Claus Waldberg

Katharin Preston

Divisió per capítols

1er - Mevuy. L'aventura amorosa amb Aline contada per Aline

2- Daphné, La seva vida reconstituïda per ella mateixa i contada també per Aline
Biografia

La meua vida podria situar-se sota el signe del fracàs. ~~Fracassada~~ la meua natural joia de viure ^{infantil} amb la ruïna dels Bertrana ~~Fracassada~~ desde la infància el meu natural goig de viure amb la ruïna dels Bertrana, ~~tan~~ ~~lluny~~ ~~com~~ el meu ~~re-~~ més ~~la~~ ~~fora~~ la existència de la família Bertrana retrospectiu es situa en el temps ja que el pare no era un comerciant veig la meua pobre mare estalviant un ~~un~~ ~~lleuador~~ ~~sino~~ un adesta i un ~~lla~~ no tot feinejant tot el dia i part de ^{gomiador} la nit en les tasques domèstiques, cuinant menjes barates, fregant, rentant, cosint, donant lliçons de tall

i confecció per a guanyar algun di-
ner i ajudar al manteniment de
la casa, mentre el pare, trist i
pensat pintava retrats de difunts
inspirant-se en velles fotografies
que li procuraven les famílies dels
retratats, donant lliçons de dibuix ^{o el pintava} ~~pintava~~
estandarts per les monges; ex-votos per
aquells ^a ~~a~~ que els hi demanaven.

Jo tenia la dèria dels viatges, no
somniau sinó a desplaçar-me a des-
cobrir món. Però els mitjans de la fami-
lia de Prudenci Bertrana no es podia
permetre cap més luxe que viatjar
a peu. El pare era caminsador de
mena i jo el seguia sempre que ell
em ho permetia acompanyar-lo.

Les excursions i les fortales m'
engrescaven d'allò més. Malgrat
l'atmosfera poc alegre de casa
jo era un infant feliç ^{ho era} ~~per~~
naturalment. Ja desde molt me-
nuda procurava treure suc a la
vida. La lectura era una de

les meves passions, llegia d'arnegat
de la família. i, naturalment m'
empassava ~~amb~~ amb avidesa tot el
qualsevol llibre que em vingues
a mà, ^{mentre hi hagués coses apassionants.} m' havia fet mestressa i
sempre de la biblioteca d'un
oncle que estudiava per militar
i no vivia, de moment, a Girona.
En aquelles rengleres de llibres de totes
mides, gruix i matèria hi havia quan-
titat de novel·les

Amb la mort a la gola
La punt de morir

13

22

22

10

67

A l'estimat auci
de qui he rebut una
hospitalitat tan atenta
tan moralment refinada
Tan cordial
Amb agraiment i afecte